

Samskattingin avtikin?

Landsstýrið umhugsar at avtaka samskattingina

Í uppskotinum til broyting í skattalógini sigur landsstýrið um skatting av hjúnum millum annað:

Ein annan spurning, sum landsstýrið hevur sett sær fyrri at loysa, er at fáa aðrar reglur fyrri skatting av hjúnum. Landsstýrið kann taka undir við teimum grundum fyrri avtøku av samskattingini, ið ferdar eru fram í álitinum frá serligari skattanevnd, ið hon læt frá sær í 1974. Grundirnar fyrri at avtaka samskattingina av hjúnum vóru í nevnda álitu hesar:

«a. Fleiri og fleiri konur hava sjálvstøðuga inntøku.

b. Politiskt ynski er um at

styrkja støðu kvinnunnar í samfelagnum, og har ímillum eisini í hjúnarlagnum. Tað verður tí ein spurningur um javnrættindi kvinnunnar, at hon eisini fær høvi til at vera sjálvstøðugur skattaborgari.

c. So hvørt sum skatturin er vaksin og er vorðin meira progressivur, er skattabyrðan hjá einum samskattaðum hjúnum vorðin væl hægri enn hjá tveimum stökum við somu inntøkum.

d. Hetta, at inntøkan hjá konuni verður uppfatað sum lögð oman á inntøkuna hjá manninum, og tí rakt av tí markskatti, ið hansara seinasta

króna verður skattlögð við, gevur fólki varhugan av, at tað illa loysir eg, at eisini konan arbeiðir. Hetta tarnar luttøkuni hjá giftum konum í arbeiðslivinum. Hetta er ikki bert eitt kvinnupolitiskt vandamál, men eisini búskaparligt, um so er, at trot er á arbeiðsmegi í samfelagnum.

Samskattingin ger, at tað «ikki loysir seg» hjá tveimum, ið bæði hava inntøku, at vera gift. Eitt familjupolitiskt ynski um at styrkja hjúnarlagstovnin sum slíkan, førir tí til krav um serskatting ella lættari samskatting.

Løgtingið gjordi í 1974 eina

samtíkt, har heitt varð á landsstýrið um at koma við uppskoti um avtøku av samskattingini sum í hovuðsheitinum skuldi grundast á, at inntøkan hjá konu og manni skuldi býttast í tvey og síðani skattast.

Í londunum uttan um okkum er samskattingin í prinsippinum framvegis í gildi, men her hevur konan lónarinntøku uttanhýsis ella sjálvstøðugt virki, verður hon skattað serstakt av inntøkuni, ið stavar frá hesum, meðan hjúnarfelagið, ið ikki hevur tilika inntøku, verður samskattað við hinum. Landsstýrið metir seg kunna leggja fram í hesi tingsetu uppskot um avtøku av samskattingini, tá hjún bæði forvinna og gera nýggjar reglur fyrri hesum, men fer tað eisini at royna at finna eina hóskað skipan fyrri øll hjún, so tey í prinsippinum verða undir eini einstaklingaskatting.

Av øðrum hovuðsmálum, sum landsstýrið hevur sett sær fyrri at fáa broytt, eru reglurnar um kommunuskatt, og er her serliga umhugað at lata skipanina viðvíkjandi hækking og lækking av inntøkum falla burtur, verður sagt frá landsstýrinum.

Óli í Áarstovu

Nú er bert eitt eftir at fáa vegirnar í Havn böttar.
— Ein drottningavitjan.

Formaðurin í tverballafelagnum — segði á fundi at landsstýrið hevur sett heimsmet á at draga vaðskít. Hann mátti sagt okkum hvat hann sjálvur dróg í Havnar Trolarafelag.

Samfelagið hevur ikki ráð til at allar kvinnur eru heima. Nú verður møguliga talan um at maður og kona koma at skatta hvørt sær

Nærum 12 tús. gistingar

Móti teimum stívlaga 7 tús. gistingum, sum ferðamannaheimið Fráhalld hevði í 1975 er vøksturinn stórur í mun til tað sum gisti har á heiminum í fjór.

Í fjór vóru 11.646 gistingar. Meginparturin er úr Føroyum við 3527 gistingum. Hereftir koma gestirnir úr Íslandi, Hagani vóru í fjór 3101 gistingar. Úr Danmark vóru stívlaga 1800,

úr Svøríki 900 og úr Noregi og Týsklandi stívlaga 500 gistingar.

Nógv tann størsti parturin eru einstakir persónar sum har gista. Men tað kemur eisini fyrri at ferðaløg koma hendavegin so sum skúlar og aðrar hópfæðir.

Á ferðamannaheiminum eru tilsamans 110 seingjapláss.

hornið

Bilførarin hevur júst fylt bilin við ruski, men áðrenn hann var sloppin av við hetta hevði onkur verið so »beinasamur« at tikið nakað av hesum úr aftur bilinum og stroytt hetta eftir vegnum. Tað hevur helst ikki verið har bilstjórin hevði ætlað at sloppið sær av við ruskið.

trý á gøtuni

Ady Hougaard, skrivstovu-kvinna:
Ungdómurin er ikki latur, og hann hevur heldur ikki ov líti at fara til. Hann krevur nógv, men vil hava alt borið upp í hendurnar, istaðin fyrri at gera nakað við tað sjálvur.

Herman Jacobsen, blaðstjóri:
Ungdómurin hevur bert eitt problem, og tað er, at hann veit ikki hvat verulig problem eru.

Erik Larsen, skúlanæmingur:
Ikki allur ungdomur er latur! Nógv hava onnur áhugamál enn tey, sum nú eru frammi. T.d. biða mong eftir einum knallertbana, har tey kunnu koyra uttan at órógva onnur.

Tað verður nógv tala um ungdomin í hesum tíðum bæði í útvarpi, í bløðum og á gøtuni. Onkur heldur at ungdomurin er latur, onnur at ov lítið er at fara til og onkur nevnið aðrar orsøkir. Vit hava tí spurt trý á gøtuni: Hvat heldur tú?